

dard, que és de color violeta fosc, d'uns 5-6 mm. El llegum, indehiscent i glandulós, mesura uns 7-9 mm (vegeu figura 1).

Fou introduïda a Europa el 1724 (Fournier, 1952) i s'ha naturalitzat en diversos països del centre i sud del continent (Ball, 1968; Pignatti, 1982: 668). Tal com passa a la Camarga, on fa densos poblaments als dics del Roine (Molinier & Tallon, 1970; Molinier & Devaux, 1978), a Pals viu en marges del rec del Molí i sèquies properes, on floreix i fructifica profusament. Pot suportar una certa salinitat del sòl i, potser per això, arriba a constituir una població densa a la desembocadura, a tocar de la platja.

JOSEP GESTÍ & ENRIC FÀBREGAS*

* Departament de Ciències Ambientals. Universitat de Girona. Campus de Montilivi, s/n. E-17071 Girona.

***Cystopteris montana* (Lam.) Desv. als Prepirineus**

***Cystopteris montana* (Lam.) Desv. in the Pre-Pyrenees**

Rebut: 06.12.99
Acceptat: 07.06.00

Lleida, Baixa Cerdanya: Bellver de Cerdanya, serra de Cadí, vall de Pi; UTM 31T CG9784, 1580 m; 1-VIII-1999; M. Mayol, M. Riba & L. Sáez LS-5289 (BC; BCC; MA; L. Sáez herb. pers.).

Cystopteris montana (Lam.) Desv. in Mém. Soc. Linn. Paris 6: 264 (1827); ≡ *Polypodium montanum* Lam., Fl. Franç. 1: 23 (1779) és una falguera de distribució boreoalpina, que a la península Ibèrica es coneix, únicament, d'alguns punts dels Pirineus centrals axials (Bolòs & Vigo, 1984; Sáez, 1997; Villar *et al.*, 1997). Alguna citació prepirinen-

ca, com ara la deguda a Dendaletche (1982) és raonablement considerada poc versemblant per Villar *et al.* (l.c.).

La major part de les referències, tanmateix escasses, sobre la presència d'aquesta rara espècie a Catalunya daten del segle XIX i de les primeries del segle XX. Així, la primera indicació de *C. montana* al nord-est de la península Ibèrica és deguda a Willkomm (1861: 8) autor que cita l'espècie «Ad rupes umbrosas vallis de Aran in Pyren., Catal.», basant-se en una recol·lecció d'Isern. No hem pogut estudiar material d'herbari que permeti confirmar aquesta citació, però és presumible que, si existeix, es conservi a l'herbari Willkomm de COI (abreviatures d'acord amb Holmgren *et al.*, 1990). Posteriorment, Llenas (1912) cita *C. montana* del mall de l'Artiga, i Coste & Soulié (1913) de Tredós, dues localitats araneses. L'estudi del material d'herbari revela que només es coneixen dos plecs amb exemplars de *C. montana*: Val d'Aran, s.r., s.d. (BC 609463, ex Herb. A.C. Costa); Valle de Aran, s.r., VIII-1904 (MA 159). Cal esperar més de 80 anys perquè es retrobi l'espècie: Sáez (1997) n'aporta una nova localitat, concretament a la vall d'Espot, on es troba molt localitzada, en comunitats fontinals i damunt substrat silici.

En el decurs d'una campanya de prospecció de la vall de Pi (serra de Cadí) vàrem localitzar una important població de *C. montana*, que constitueix la primera indicació de l'espècie als Prepirineus orientals (Fig. 2). La planta es pot distingir de *C. fragilis* pel contorn de la làmina triangular o subpentagonal, no lanceolat, amb les pinnes basals molt llargues (vegeu la silueta de dues frondes d'un dels exemplars recol·lectats a la figura 3). La planta creixia, abundant, en una comunitat fontinal, amb *Adenostyles* sp., *Cardamine heptaphylla* (Vill.) O.E. Schulz, *Prenanthes purpurea* L., *Epilobium* sp. i altres pteridòfits com *Cystopteris fragilis* (L.) Bernh. subsp. *fragilis* i

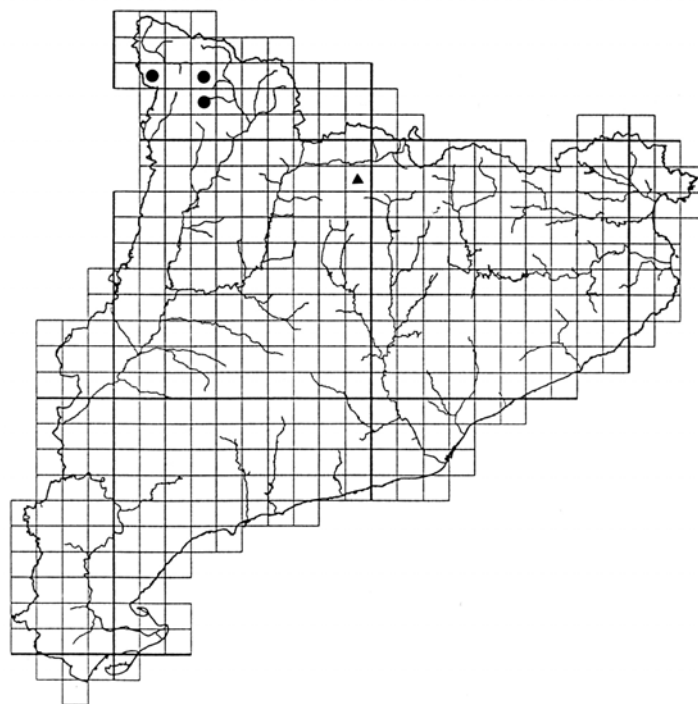

FIGURA 2. Mapa de distribució de *Cystopteris montana* a Catalunya. (▲ nova localitat).
Distribution map of *Cystopteris montana* in Catalonia. (▲ new record).

Gymnocarpium robertianum (Hoffm.) Newm.

La relativa raresa de l'espècie fa que hagi estat inclosa en alguns catàlegs d'espècies amenaçades, amb la categoria de vulnerable [VU] (cf. Sainz *et al.*, 1996). Pel que fa a l'estat de conservació a Catalunya, creiem que actualment no està exposada a amenaces d'origen antròpic importants, degut a que les seves poblacions es troben en zones d'accés relativament difícil i, a més, les àrees on es troba gaudeixen de protecció legal (Parc Nacional, Parc Natural o PEIN); tanmateix, resulta aconsellable qualificar *C. montana* d'espècie vulnerable. D'altra banda, creiem molt probable que *C. montana* es visqui també en altres indrets de les serres de Cadí i de Moixeró, i fins i tot en altres massissos dels Pirineus Orientals.

LLORENÇ SÁEZ*

*Unitat de Botànica. Facultat de Ciències. Universitat Autònoma de Barcelona. E-08193 Bellaterra. Correu-e: Llorens.Saez@uab.es

Aportaciones a la flora catalana

Contributions to the Catalan flora

Rebut: 17.11.99
Acceptat: 07.06.00

Con motivo del *Iter Andorrano-Aranés*'92, tuvimos la oportunidad de recorrer las tierras del Principado de Andorra y del leridano Valle de Arán. Fruto de dichas prospecciones